

Je že pač tako

Izvajalec: Ansambel bratov Avsenik

Avtor besedila: Ivan Sivec

Avtor glasbe: Slavko Avsenik, Vilko Ovsenik

Sem hodil kot malček dolge tedne za njo,
nosil ji rože, ji poljubljal roko,
na dušo ji pihal, pisal pisemca,
čakal, prosil, tarnal, zložil verza dva.
Do konca življenja res imel te bom rad,
Eva predraga, moj največji zaklad.
Če vedno prijazna in prikupna boš,
bom najboljši Adam, zlati mož.

Me kmalu privila je močno na trdo,
piskre pomivam in jih brišem skrbno,
pleničke ji perem, dajem dudico,
tekam, skačem, ribam, čistim tla z metlo.
Dojenčka previjam, kuham dobre stvari,
okna ji brišem, stepam sladke reči,
pospravljam in likam kakor avtomat,
a zvečer odhajam s kuram' spat.

Zaide mi misel večkrat v fantovsko noč,
vrgel tedaj najraje cunjo bi proč,
s prija'tlji vesel zapel bi kot takrat,
šel na tekmo bi in na partijo kart.
Najhuje je v prvih stotih letih tako,
stari, izkušeni zakonci vedo,
pa kaj bi se zvijal, tarnal in jezil,
drugo vse z Evo sem dobil.